

CL CSi WA 2/24

BUTLLETÍ

DEL

ORFEO MONTSIA

ANY I - N.º 2

ABRIL, MAIG I JUNY 1932

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA. BIBLIOD. ULLDEGONA

1902201681

BUTLLETÍ
DE
L'ORFEO MONTSIA

Domicili social: Major, 131, 133 i 135.

ULLDECONA

Oficial

Resúm de les activitats d'aquest trimestre

El dia 3 d'Abril últim, cel-lebràrem el concert que oportunament anuncià el nostre darrer Butlletí: No fou cap sorpresa, fou sencillament el que son tots el nostres actes: Un èxit més.

La 1.ª part. — «El compte Arnau», una de les estrenes, executada amb justesa admirable tan pels solistes senyor Antich i senyoreta Vericat, com pel conjunt.— «La sardana de la Patria»—... Ànima, entusiasme, foc, batec de cors... mil mans picant i un sol esperit.

2.ª part. — Secció de nens i nenes.— Esforç palés del nostre mestre en Normand Soler... tendresa... nins i poncelletes de roges galtones que com ocellada que brinca del niu embauma de gentilesa l'austeritat del nostre escenari i busquen entre porucs i «conscients» de la seva «misió», la mirada del forjador i la mà experta qu'el guia... unes paraules sentides del nostre company Febrer, qu'ens remonten a la Grecia clàssica per retornar per facil i bell camí, als continuadors contemporanis d'aquella bella escola: Jaques Delcros... Juan Llongueres...

3.ª part. — «Àve verum», estrena també entre altres. «La mort de l'escolà».— Majestuositat, unció, recolliment de l'esperit que

s'encomana adhuc, als cors mes frets. I colofonà l'hermós acte un remat esplendorós: «La cançó dels catalans», reflexe fidel del sentir de nostra terra.

¡Cantaires tots! persevereu en vostre sacrifici, la terra que ens ha vist néixer ho vol; ¡sou el seu joiell més hermós, sou els seus fills predilectes!

EXCURSIÓ ARTÍSTICA A VINAROÇ

25 juny. —

Requerits per la Comissió de festeijos, de la veïna ciutat, de quin programa oficial formabem part, es destacà nostra massa coral a donar compliment al compromís que adquirírem, corresponent a l'exquisita gentilesa dels oferiments de l'esmentada comissió de festes. Després de la salutació de protocol, a la ciutat, tinguè lloc el concert a la plaça de braus, conjuntament amb la Cobla Catalunya, de Reus, l'aclopament fou ajustadíssim posant de manifest, una vegada més, les condicions excepcionals del nostre mestre, en Normand Soler.

El concert es desenrotllà en mig de l'entusiasme del públic que ovacionà totes les obres, destacant-se en «Ecos del Turia» i «Marinada», al finalitzar la qual fou colocada en nostra senyera una formosa llaçada ofrena d'aquell Ajuntament.

De nit i després del repòs necessari als cantaires, tingué lloc el concert públic al emplaçament de la fira. Totes les obres foren molt aplaudides i escoltades, malgrat el lloc, amb l'atenció deguda.

Cal remarcar d'aquesta sortida, el comportament correcte i disciplinat dels orfeonistes, axís com també l'excel·lent organització i millor voluntat dels nostres amics de Vinaroç, dels que conservarem sempre un grat recort.

Un dels acorts, de Directiva, que mereix esser publicat, es el de haver inscrit la nostra entitat com a Soci Colectiu de l'Associació protectora de l'Ensenyança Catalana.

Durant el darrer trimestre, han estat registrades 39 altes, de socis protectors.

Les activitats han estat pròdigues en aquests tres mesos i totes i cada una d'elles, han estat realitzades, amb alta moral i intusiasmisme. La junta remercia i felicita coralment a Cantaires, Orquestra i cos Escènic com aixís mateix al mestre en Normand Soler, personificació d'aquets grups.

§ § §

A la nostra senyera

RECORDANT...

Gloriosa senyera; no fa encara un any, en ocasió de celebrar una vetllada, vaig ofrenarte una llaçada i que de tot cor té la vaig dedicar honorant amb tú a l'Orfeó dels nostres amors. En ella anava tot el meu Sí de cantaire que t'ídolatra i si algún dia els atzars de la vida em tingués d'allunyar del teu entorn, voldria que quant el meu cor deixés de bategar per sempre mes, foses la mortalla que embolcallés les meves despulles per acompanyarme al somni daurat de l'infinit.

Gloriosa senyera: els braus cantaires y abnegats protectors, que no ens havem separat del teu costat, que n'estem joiosos, contemplant-he amb anhel com si fossis un infant al bressol de nostre casal. Cantan cançons d'amor, cançons de pau, cançons de glòria... i si alguna vegada el drac de les males passions, t'ha volgut estruir amb les seves urpes, llavors hem format la rodona de la sardana al voltant teu, ahont no es possible entri ningú per ferte mal.

Es cert que alguns han desertat del teu entorn, es que no t'han comprés, no han vist ni han sentit la teva espiritualitat, la grandesa que tu voldries per la nostra Ulldecona per quin enaltiment lluitem.

L'Obra dels Orfeóns a Catalunya es de transformació, va a l'entranya del poble, per això entre els cantaires no hi ha diferencia social ni de edat ni de classe, va a educar el sentiment de l'art i de la pàtria, i una de les coses que a ajudat tant com res que Cata-

lunya hagi aconseguit la llibertat que avui té, son els Orfeóns que per mitjà dels seus cants ens ha ensenyat a estimar la nostra terra beneïda.

Jo voldria que al igual que tots els fills de Catalunya, se senten catalans per defensar les nostres llibertats, sens mirar cap color politic, que un dia tots els fills d'Ulldecona, s'agrupessin al voltant de la nostra senyera i que l'Orfeó Montsià fora tot el poble. Ja hem dit mantes vegades que dintre de la nostra Entitat poden conviure tots, pensin com pensin, puig aquí sols ha d'haver hi un ideal, que per mitjà de l'Orfeó i la nostra estimada senyera, honrarà a Ulldecona i glorificarà a Catalunya.

B. QUEROL BARRERA

Ulldecona 29 de Juny de 1932

§ § §

Regraciament

Els amants a les coses inanimades som el sector de gent que sembla com si fossim quelcom som-nia truïtes, o bè que aquestes coses les obiressim amb un posat cubista o endarrerit al any sentimental vuitcentista. Per aquest motiu he de fer avinent a l'altre sector (la majoria, a tot segur) que quan s'hagin empasat aquest "aperitiu" el deixarà aquella sentor de séver que durant tot el jorn ho tindran que saborejar entre llengua i paladar, fins que prenguin un reactiu mes poderós i en millor consonancia amb el seu pensar, que domini aquet tràngol que impensadament prengué descuidat però, que sens cap dupte ell tastà.

Després de deixar ben sentat el que antecedeix, ja ens serà mes balder seguir endavant, doncs qualche llegidor d'aquet articlet homenat-jador no es podrà donar a l'engany, i si, pel contrari aixís fós, no serà pas per no haver estat previngut amb antelació.

Els amants a les obres inamobibles volem i demanem amb tots els respectes necessaris, es fassi justícia que temps hà, es podria haver complert amb un xic d'idea i bona voluntat per part

dels caps directius de la nostra Entitat. Nosaltres no demanem cap cosa de l'altre mon, ni tampoc volem grans sacrificis pel que respecta a la part econòmica del nostre benvulgut Orfeó, nosaltres els que quasi bé som el sector de gent que ens manca un pam per tocar de peus a terra, unicament volem "Regraciament" per un titol que de fet sols ens perteneix a mitjes i encara, i en cambi la verdadera posseïdora del nom resta desemparada de la seva propietat mil'lenaria, això no vol dir, es clar, que la despullessim del seu nom, i ens el quedessim per nosaltres sols, no, ella servarà i mantindrà per sempre més un titol que la natura li protegeix i que l'obra destructora de les generacions presents i les del pervindre no ho podrien tampoc enderrocar.

Nosaltres demanem per la Serralada valenta del Montsià, remat majestuos de la nostra vallada, breçol de llegendes, aspró de rocalls impresionants, pergamí ont esculpíren amb l'aixada, nostres avis, madrigals de treball tità, un Homenatge, per pensar que n'es mereixedora d'ELL; l'Orfeó Montsià en tè un deure en portar-ho a cap pel seu caire espiritual, la resta dels ulldeconins tots, en seria per ells una recança dolorosa no cooperar-hi.

Sobre el cimbell de la Montanya Mare, ha de aixecar-se un Monument perpetuan la fundació de la nostra Casa.

El regraciament seria complert, els amants a les coses inanimades estariem plens de joia; aquet seria un motiu per les futures generacions, quan tombessim l'esguard vers nosaltres, veigessim que aquesta éra, fou també d'espiritualitat, que els seus avant-passats éren un poble amb ànima noble, ja que es ara que comença una época de un materialisme aclaparant.

Seria quelcom grandios mirar des-de la plana de tota la contrada vers el zènit del Montsià i obirar aquell Obelisc que els seus protegits li perpetuessin; com volent arribar fins aquell cel tan transparent i diàfan, que en els jorns plens de llum quasi dirieu que's petoneixen amb els seus turons.

REGRACIAMENT acomplert, en diriem d'aquesta obra.

THE END.

A l'objecte d'estimular les aficions literaries dels nostres orfeonistes, reservem aquesta plana als treballs llurs, tenint sempre amb compte la l'imitació d'aquest Butlletí i respectant fidelment l'original.

Paisatge d'istiu

Per un camí solitari
adornat de moltes flors
va una gentil parella
jurant-se etern amor...
Unes noies jovenetes
més avall sota d'un olm
canten ballen, molt alegres
una sardana d'amor.
Els enamorats que senten
De la sardana el bell sò
Es miren tot somrient-se...
senten joia dins son cor
I amb les mans entrelaçades
mirant-se de fit a fit
amb un bés a les galtones, es juren etern amor.
Mentre els ocells canten
feliços pel seu entorn...
Les roselles rojes
El blat sembla d'or
La natura tota
Canta himnes d'amor,
mentre els enamorats segueixen
pel caminet plé de flors,
Deixant qu'els ulls enraonin
el que passa dins son cor.

PIETAT FABRA.

Teatre

Música, cants, juventut, germanor..., sacrifici, disciplina, voluntat molta voluntat.

Aquest son els factors caracteristics que saturen l'ambient del nostre Elenc.

SET ANYS d'abnegació, durant els quals s'ha realitzat una tasca formidable, si es té amb compte de que mai s'ha recurrit al professionalisme per suplir un paper.

OBRES D'ENVERGADURA. «L'ànima es meva», «Don Gonçalo o l'orgull del gec», «Puñao de rosas», «La alegria de la huerta», «Los de Aragón» i altres, moltes altres, sempre amb elements nostres, sempre amb gent de casa.

JUDICIS. Els mes encoratjadors, de profans, aficionats i tecnicos, pel montatge, llum, direcció i execució. Publics: el de casa, Sta. Bàrbara, Alcanar, Sant Carles, Godall..., èxit, èxit i més èxit, que adossen una columna més, al suport magestuós de les glories de l'Orfeó.

BALANÇ. Un haber magnific en el compte cultural i en l'econòmic.

BENEFICIS. En el cor dels elements que l'integren el més gran: La satisfacció del deure complitl.

JULI

§ § §

Noves

Esplais. — Continuant la tasca beneficosa que porta a cap el Consell Directiu del nostre benvolgut Orfeó, acordà cimentar un espai del jardí pera comoditat del jovent aficionat a la dança.

No cal dir que aquesta inmovació ha estat rebuda per part dels socis amb beneplacit.

Pròva d'això ha sigut l'èxit

que han assolit les tradicionals revetlles de Sant Joan i Sant Pere que amb extraordinaria animació s'han celebrat aquest any.

Igualment es contenen per èxits continous les festes que la comissió encarregada del Café organitza al esmentat jardí, resultant esser aquest el lloc de reunió de la juventut de nostra vila.

Consoci. — Allisteu els vostres fills a les classes gratuïtes de solfeig que es donen a l'Orfeó.

* * *

Casoris. — Hem de registrar els dels nostres orfeonistes, Baptista Forcadell, Vicents Roig i soci protector Joan Nadal.

No cal dir la bona qualitat dels nostres desitjos.

* * *

Casaments. — Per plaç proxim s'ens anuncia l'enllaç matrimonial de la senyoreta Consolació Chillida, filla del ben-volgut consoci En Josep Manuel,

— Així mateix s'ens anuncia el de J. Josep Ytarte per data molt pròxima. Als molts vots de felicitat que reben unim els nostres més sincers.

* * *

Protegiu amb la vostra cooperació de l'Orfeó Montsià portaveu d'art d'Uldecona

* * *

Naixements. — El nostre company de Junta En Juli Febrer, ha enriquit sa descendència amb una formosa nena. Nostra enhorabona a la llar Febrer.

— També el consoci Eusebi Barrera ha adquirit un xamós

infantó. Feleicitats.

* * *

Segueix en augment el nombre de llegidors que la nostra biblioteca acusa; seria un goig immens que així mateix puguesim dir del augment de llibres. Soci, amic, per benefici propi, fes present d'un llibre a la Biblioteca de l'Orfeó.

* * *

Tenim les millors bones noves sobre la malaltia que ens priva prou temps, de la cordialitat del nostre bon company Josep Vidal Barrera.

* * *

Ens assabentem que el bon company de Junta En Baltasar Castell, millora rapidament de la dolença que l'ha tingut allunyat de les activitats propies del seu carrec.

Ho celebrem sincerament.

* * *

Oportunament reberem de l'Orfeo Tortosí programa-invitiació dels actes que amb motiu de l'eterna de la seva senyera realitzà el dia 12 del corrent i que sabem assoliren un exit complert.

Ho agraïm força ensemps que els felecitem coralment.

MOVIMENT DE CAIXA — Existència anterior: 8.581'15

Abril — Entrades 2.971'10 - Sortides 2.834'00 · Existències 8.718'25

Maig — « 4.661'55 - « 4'952'25 - « 8.427'55

Juny — « 3.952'95 - « 3.207'85 - « 9.172'65

IMP. MONTSIÀ. A. ROVIRA.—ULLDECONA

HORARI

de classes i d'assaigs de l'Orfeó Montsià

SOLFEIG I TEORIA

Dilluns, dimecres, i divendres,
de les cinc a les sis del vespre.

ASSAIGS

Senyoretas: Dilluns i dimecres
de nou a onze de la nit.

Homes: Dimarts i dijous, de nou
a onze del vespre.

Conjunts: Divendres a les mateixes hores.

Els conjunts generals i assaigs
extraordinaris seràn avisats oportunament a la pissarra.

TEATRE

Els dies i hores que oportunament assenyali el Sr. Director.

